

Ăztefan Augustin DoinaĂ

"MistreĂful cu colĂfi de argint"

Visit "[MistreĂful cu colĂfi de argint](#)" on MotoLyrics.com

MistreĂful cu colĂfi de argint
de Ăztefan Augustin DoinaĂ (1922-2002)

Un prinĂ din Levant ĂndrĂfgind vĂnĂftoarea
prin inimĂf neagrĂf de codru trecea.

Croindu-Ăi cu greu prin hĂfĂfiĂuri cĂfrarea,
cĂnta dintr-un flaut de os Ăi zicea:

- VeniĂfi sĂf vĂnĂfm Ăn pĂfduri nepĂftrunse
mistreĂful cu colĂfi de argint, fioros,
ce zilnic Ăi schimbĂf Ăn scorburi ascunse
copita Ăi blana Ăi ochiul sticlos...

- StĂfpĂne, ziceau servitorii cu goarne,
mistreĂful acela nu vine pe-aici.

Mai bine s-abatem vĂnatul cu coarne,
ori vulpile roĂii, ori iepurii mici ...

Dar prinĂful trecea zĂmbitor Ănainte
privea printre arbori atent la culori,
lĂfsĂnd Ăn culcuĂ cĂfprioara cuminte
Ăi linxul ce rĂde cu ochi sclipitori.

Sub fagi el dĂfdea buruiana-ntr-o parte:

- PriviĂfi cum se-nvĂrte fĂfcĂndu-ne semn
mistreĂful cu colĂfi de argint, nu departe:
veniĂfi sĂf-l lovim cu sĂfgeata de lemn!...

- StĂfpĂne, e apa jucĂnd sub copaci,
zicea servitorul privindu-l isteĂ.

Dar el rĂfspundea ĂntorcĂndu-se: - Taci...
Ăzi apa sclipea ca un colĂ de mistreĂ.

Sub ulmi, el zorea risipite alaiuri:

- PriviĂfi cum pufneĂte Ăi scurmĂf stingher,
mistreĂful cu colĂfi de argint, peste plaiuri:
veniĂfi sĂf-l lovim cu sĂfgeata de fier!...

- StĂfpĂne, e iarba foĂnind sub copaci,
zicea servitorul zĂmbind ĂndrĂfzneĂ.

Dar el rĂfspundea ĂntorcĂndu-se: - Taci...
Ăzi iarba sclipea ca un colĂ de mistreĂ.

Sub brazi, el striga ĂndemnĂndu-i spre creste:

- PriviĂfi unde-Ăi aflĂf odihnĂf Ăi loc
mistreĂful cu colĂfi de argint, din poveste:

veniĂŃi sĂf-I lovim cu sĂfgeata de foc!...

- StĂfpĂŃne, e luna lucind prin copaci,
zicea servitorul rĂŃzĂŃnd cu dispreĂŃ.
Dar el rĂŃspunea ĂŃntorcĂŃndu-se: - Taci...
ĂŃi luna sclikea ca un colĂŃ de mistreĂŃ.

Dar vai! Sub luceferii palizi ai bolĂŃii
cum sta ĂŃn amurg, la izvor aplecat,
veni un mistreĂŃ uriaĂŃ, ĂŃi cu colĂŃii
ĂŃl trase sĂflbatic prin colbul roĂŃcat.

- Ce fiarĂŃ ciudatĂŃ mĂŃ umple de sĂŃnge,
oprind vĂŃnĂŃtoarea mistreĂŃului meu?
Ce pasĂŃfre neagrĂŃ stĂŃ-n lunĂŃ ĂŃi plĂŃnge?
Ce veĂŃtedĂŃ frunzĂŃ mĂŃ bate mereu?...

- StĂfpĂŃne, mistreĂŃul cu colĂŃi ca argintul,
chiar el te-a cuprins, grohĂŃind, sub copaci.
AscultĂŃ cum latrĂŃ copoi gonindu-l...
Dar prinĂŃul rĂŃspunse-ntorcĂŃndu-se. - Taci.

Mai bine ia cornul ĂŃi sunĂŃ ĂŃntruna.
SĂŃ suni pĂŃnĂŃ mor, cĂŃtre cerul senin...
Atunci asfinĂŃi dupĂŃ creĂŃtete luna
ĂŃi cornul sunĂŃ, ĂŃnsĂŃ foarte puĂŃin.

(1945)

Visit [ĂŃtefan Augustin DoinaĂŃ](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.